

Mødet den 10. Oktober 1929.

(For lukkede Døre).

Fraværende: K. Mousten og Rasmus Rasmussen.

1. (J. Nr. 82⁶—1929). Indstilling fra Belysningsudvalget angaaende forskellige Overenskomster om Fjernopvarmning.

Der forelaa Kontrakter med følgende:

- 1) Landbosparekassen, Østergade Nr. 9.
- 2) Fabrikant O. Thorsen, Asylvej Nr. 8 og
Frederiksgade Nr. 71.
- 3) Tandlæge Fr. Sørensen, Søndergade Nr. 2.
- 4) Købmand A. Carsted, Søndergade Nr. 26—28.
- 5) Købmand P. Houlberg, Søndergade Nr. 30.
- 6) Jydsk Telefon A/S, Clemensborg.
- 7) do. Telefoncentralen.
- 8) Aarhus Diskontobank, Søndergade Nr. 9.
- 9) Købmand F. Salling, Søndergade Nr. 27.
- 10) Fhv. Paraplyfabrikant J. Blinkenberg
Søndergade Nr. 31—33.
- 11) Købmand Sjørup Jørgensen, Søndergade Nr. 39.
- 12) Skræderm. Madsen-Bæk, Fiskergade Nr. 5—7.

H. P. Christensen anhefalede at godkende de foreliggende Kontrakter, der var i Overensstemmelse med de tidligere, dog at enkelte med et forholdsvis lille Forbrug skulde betale et vist Tilskud til Ledningen.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 460—1929). Indstilling fra Belysningsudvalget om, at Ingeniør C. Juul antages som teknisk Konsulent for Belysnings- og Sporvejsudvalget, og Konstruktor Snedstrup-Mogensen ansættes som Konstruktor ved Belysningsvæsenet.

Følgende Indstilling forelaa:

»I Anledning af den store Udvikling indenfor Gas- og Elektricitetsværket indstiller Udvalget til Byraadet:

1) Ingeniør C. Juul antages fra 1. Oktober 1929 som Kommunens Konsulent til Raadighed for Belysnings- og Sporvejsudvalget med et aarligt Honorar af 8000 Kr. og med 3 Maaneders Opsigelse fra hver af Parternes Side, og vil de nærmere Betingelser være at fastsætte i en Kontrakt.

2) Konstruktor N. Snedstrup-Mogensen ansættes som Konstruktor under Belysningsvæsenet i 5. Lønklasse, 4600 Kr. stigende med 300 Kr. hvert 3. Aar til 5200 Kr., med den af Indenrigsministeriet under 8. August 1928 stadfæstede Ændring. Lønanciennitet fra 1. Oktober 1923«.

H. P. Christensen udtalte, at det efterhaanden var blevet en meget stor Virksomhed, og den nuværende tekniske Ledelse var næppe tilstrækkelig til at kunne projektere og udføre de Arbejder, der vilde komme, for selv om der nu var foretaget ret store Udvidelser, var der paa visse Omraader en Del tilbage. Det vilde derfor være en Fordel for Kommunen at knytte Ingeniør Juul til Værkerne, hvorved han blev forpligtet til at projektere de nye Arbejder, og i det hele staa til Raadighed baade for Direktionen og Udvalget; man sparede derved at antage Konsulenter for de kommende Udvidelser. Man savnede ogsaa

paa Elektricitetsværket en Konstruktor og foreslog derfor at ansætte en saadan ligesom ved Gasværket.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 432—1929). **Andragende fra Enke Ane Arentzen om Udbetaling af et baandlagt Erstatningsbeløb.**

Udvalgets Flertal (K. Moustén og Stecker-Christensen) indstiller, at Andragendet anbefales paa Vilkaar, at Andragerinden modtager en efter Udvalgets Skøn passende Sikkerhed for Beløbets eventuelle Tilbagebetaling.

Udvalgets Mindretal (A. E. Baastrup) kan ikke anbefale Andragendet.

A. E. B a a s t r u p kunde ikke gaa med til at anbefale, at et baandlagt Erstatningsbeløb frigives og udbetales til vedkommendes Svigersøn til Start af en Forretning. Var det vedkommende selv, kunde man til Nød forstaa det, men her skulde Pengene overlades til en anden, og der var ikke nævnt noget som helst om Renter af Beløbet o. lign., kun en almindelig Overdragelse. Muligvis kunde Forretningen ikke gaa, og saa var Pengene tabt. Det var næppe Meningen med saadanne Erstatninger, og Taleren kunde ikke tænke sig, at det blev bevilget, selv om Byraadet anbefalede det.

S t e c k e r - C h r i s t e n s e n fandt det vanskeligt for Udvalget at tage Stilling til saadanne Sager, og man havde flere smertelige Erfaringer m. H. t. Folk, som havde faaet deres Penge udbetalt. Det foreliggende Tilfælde var ikke værre end andre; Svigersønnen var en særdeles agtværdig Mand, og hvis han fik Pengene at sætte i Forretningen, paatog han sig samtidig Forpligtelse til at forsørge Enken. Hvis man nægtede

det, blev Pengene spist op i Løbet af et Par Aar; her var dog Mulighed for, at de kunde gøre mere Gavn ved at hjælpe Familien, der saa til Gengæld forsørgede hende. Af disse Grunde mente Flertallet at burde anbefale det.

B o r g m e s t e r e n var enig med den sidste Taler heri og fandt, at Flertallet her var paa den rigtige Side. Hvis det var en solid Mand, kunde Pengene bidrage til at bringe hans Forretning frem, saa han var i Stand til at forsørge Svigermoderen. Det vilde dog sikkert hjælpe, hvis der ved Audragendet forelaa en Erklæring fra ham derom.

J. C h r. M ø l l e r var enig med Borgmesteren i, at der burde foreligge en Erklæring fra Svigersønnen, for der stod ikke noget som helst om hans Forpligtelser overfor hende.

S t e c k e r - C h r i s t e n s e n svarede, at det maaske var rigtigt at forlange en saadan Erklæring, men hvis Manden gik i Stykker, nyttede det jo ikke. Forøvrigt havde Udvalget forlangt, at han skal stille en vis Garanti.

A. E. B a a s t r u p mente, at naar Pengene var brugt, skulde hun vel have Aldersrente, og den kom Kommunen i hvert Fald til at betale hende fra et tidligere Tidspunkt, end hvis hun selv beholdt Pengene at leve for.

J. C h r. M ø l l e r tvivlede om, at Manden kunde stille nogen virkelig Garanti, og der forelaa i alt Fald ikke noget derom. Det var derfor rigtigst at lade Sagen gaa tilbage og søge at fremskaffe en saadan Erklæring, ellers vilde Taleren henstille at stemme imod Anbefaling.

A n d r. B i t s c h erkendte, at man havde mange sørgelige Erfaringer paa dette Omraade; men i dette Tilfælde var der dog noget mere

Garanti end sædvanligt. Forøvrigt fandtes der jo en Bestemmelse i Aldersrenteloven, der straffede Folk, som havde gjort sig fattige til Fordel for deres Børn, og det blev der taget meget Hensyn til.

J. P e r r e g a a r d oplyste, at Familien i flere Aar havde boet hos Kommunen, og Svigermoderen boede hos dem og vilde selvfølgelig vedblive dermed.

A. E. B a a s t r u p gjorde opmærksom paa, at hun hævede 100 Kr. hver Maaned, som hun betalte for sit Ophold. Men det var i det hele et forkert Princip at frigive Penge til Fordel for andre, og det var tilmed en meget daarlig Tid til at starte Forretninger.

S t e c k e r - C h r i s t e n s e n havde ikke noget imod, at Sagen gaar til fornyet Overvejelse hos Udvalget.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

4. (J. Nr. 29³—1929). Andragende fra Arbejdsmand ved Belysningsvæsenet Jens Jensen om Afsked med Pension fra 1. Oktober 1929.

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 1959,09 Kr. aarlig.

5. (J. Nr. 50—1929). Andragende fra Mekaniker J. R. Hvid, Observatoriet, om fast Ansættelse i 6. Lønklasse. (Side 126).

J o h a n n e B e r g henviste til Sagens Behandling i sidste Møde. Hvid var ansat i 1923 som Mekaniker, men skulde tillige udføre andet Arbejde ved Observatoriet. Observator anbefalede dengang Ansættelse af en Mekaniker, der kunde vedligeholde og reparere Instrumenterne, saa man ikke mere behøvede at overlade dette til private Mekanikere. I de senere Aar var han udelukkende beskæftiget med Mekanikerarbejde, dog at han

sammen med Observator passede Varmeapparatet, saa efter sit Arbejde maatte han høre hjemme i 6. Lønklasse.

A. E. B a a s t r u p havde sammen med den øvrige Bestyrelse foreslaaet ham ansat i 6. Lønklasse, men da H. P. Christensen oplyste, at han i sin Tid var ansat under andre Forudsætninger, og Lønudvalget foreslog 7. Lønklasse, bad Taleren om at faa Sagen udsat. Taleren havde siden spurgt Observator, hvad Manden egentlig bestilte, og han svarede, at han var Mekaniker og passede Instrumenterne, samt deltog i Fyringen og Pasningen af Varmeapparatet sammen med Observator. Han var dog ogsaa Bud, idet han selv hentede sine Materialier i Byen og bragte Sagerne rundt til Bestyrelsen, saa det var ikke rent Mekanikerarbejde.

J o h a n n e B e r g indrømmede, at han for saa vidt var Bud, idet han selv tog til Byen og hentede de Sager, han skulde bruge i sit Værksted, men det var vel Skik og Brug overalt, hvor der kun var een Mand paa Værkstedet.

Observatoriebestyrelsens Indstilling vedtoges, saaledes at Mekaniker J. R. Hvid ansættes i 6. Lønklasse.

6. (J. Nr. 466—1929). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Salg af et Areal paa ca. 6200 m² ved Silkeborgvejens søndre Side til A/S De forenede Jydske Farverier og Trikotagefabrikker.

Arealet foreslaar solgt paa følgende Betingelser:

»1. Prisen fastsættes til 15 Kr. pr. m² og og berigtiges ved kontant Betaling af 10 % ved Købekontraktens Underskrift, og 10 % ved Meddelelse af endeligt Skøde, medens Resten amortiseres i 35 halvaarlige Terminer med en

fast halvaarlig Ydelse, idet Renten beregnes med 4 % af den til enhver Tid tilbageværende Skyld og sikres ved 3. Prioritet i Fabriksanlægget næstefter størst opnaaelige første og anden Prioriteter, dog at disse ikke maa overstige 70 % af Vurderingssummen.

2. Sidevejen langs det solgte Areal vinkeret paa Landevejen anlægges straks af Kommunen uden Udgift for Køberne, der med Hensyn til Bidrag til senere Brolægning maa underkaste sig Kommunens sædvanlige Bestemmelser.

3. Selskabet har Ret til at lede, eventuelt pumpe Spildevandet ud i Kloaken i Silkeborg-vejen — eventuelt med Tilslutning Øst for Selskabets Grund — uden særligt Vederlag, og til at faa tilledet Vand, Gas og Elektricitet paa de almindeligt gældende Vilkaar.

4. Der kræves intet Bidrag til Silkeborg-vejens Anlæg og senere Asfaltering m. v.

5. Kommunen samtykker for sit Vedkommende i, at Selskabet pumper det til Fabrikkens Drift fornødne Kvantum Vand fra Aaen gennem egen Ledning, til hvis Nedlæggelse Kommunen ligeledes meddeler Samtykke, ligesom Selskabet overlades det fornødne Areal ved Aaen til Opførelse af en Pumpestation. For Amtets Vedkommende indhenter Selskabet selv fornødent Samtykke, eventuelt gennem en Landvæsenskommission, men Kommunen forpligter sig til at understøtte Selskabets Krav paa bedste Maade.

6. Kommunen indgaar paa at levere Selskabet Vand til Næringsbrug til samme Pris som den laveste, nogen anden Aftager betaler.

7. Kommunen samtykker i, at Selskabet lader foretage Boringer efter Vand paa sit Areal

og tilfredsstiller sit Forbrug gennem disse Boringer og understøtter bedst muligt Selskabets Krav herom overfor Amtsraadet og en eventuel Landvæsenskommission.

8. Der vides intet at erindre imod, at Selskabet leder Overfladevand til Aaen. Den eventuelt hertil fornødne Ledning maa bekostes og vedligeholdes af Selskabet. Ledningen skal udføres efter Udvalgets nærmere Approbation og efter indhentet Tilladelse af Amtsraadet.

9. Selskabet kan uden Vederlag lede alt Overfladevand og Spildevand i de Kloakledninger, der maatte blive lagt i de kommende lavere liggende Gader, naar disse Ledninger har Tilslutning til Kloakpumpestationen.

10. Selskabet kan uden Vederlag tage Fyld til Regulering af den ovennævnte Grund fra Haslebakken efter nærmere Anvisning af Udvalget.«

B o r g m e s t e r e n forelagde Forslaget og gennemgik udførligt de vigtigste Bestemmelser i Overenskomsten. Anlæg af den omtalte Vej vinkelret paa Silkeborg Landevej vilde koste 24000—28000 Kr., men foreløbig behøvede man kun at anlægge Strækningen langs Fabrikkens Grund, hvilket vilde koste ca. 7000 Kr. Kommunen fik ifølge Kontrakten udbetalt ialt 20 % eller ca. 18000 Kr., saa der blev rigelig Penge til Anlæg af dette Stykke Gade. Man havde maattet gaa med til at lade Resten af Salgssummen staa i 3. Prioritet til 4 % Rente, hvilket jo var lavere end almindeligt; Udvalget havde gjort sig Anstrengelser for at faa en Rente af 5 %, men i saa Fald vilde Handelen gaa i Stykker, og der var ved denne Sag visse andre Ting at tage i Betragtning. For det første blev der et stort

Byggearbejde til Gavn for Byens Haandværkere, og man regnede med, at Fabrikken vilde komme til at beskæftige ca. 300 Mennesker, hvoraf en Del kom andetsteds fra, idet det var Meningen at nedlægge Selskabets Bedrift i Esbjerg, og muligvis vilde ogsaa Afdelingen i Silkeborg blive flyttet til Aarhus. Denne Indflytning vilde atter sætte Fart i Byggeriet og derved skaffe mere Arbejde. Grunden laa for Tiden hen, uden at Kommuen havde noget ud af den. Taleren henstillede af disse Grunde at tiltræde Kontrakten.

H o l s t - K n u d s e n vilde understrege Borgmesterens Ord om, at dette var et særligt Tilfælde, hvor man havde fraveget de almindelige Regler om at forlange 5 % af Penge, der stod lavere end i 2. Prioritet, og Udvalget var enigt om, at det kunde ikke danne Præcedens for andre Tilfælde. Taleren vilde tillige understrege, at man havde Fabrikant Møllers Ord for, at Selskabet var saa solidt, at Kommunen ikke vilde risikere noget ved at lade Pengene staa i 3. Prioritet.

Indstillingen vedtoges.
